

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves  
Spisová značka: 16Csp/17/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119337155  
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž  
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:6119337155.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu: W. M. F., F..E..D., C.: XX XXX XXX P. X XXX XX V.-P., právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: L. L., O.. XX. XX. XXXX, P. XXX XXX XX P., v konaní o zaplatenie 5.000,- Eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Nepriznáva sa žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

### odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 18.07.2019 žalobu na začatie upomínacieho konania, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 5.000,- Eur s príslušenstvom.

2. Túto žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 21.05.2018 medzi postupcom F. F., R..F., Z. XX, XXX XX V., C.: XX XXX XXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 19.09.2014 Zmluvu č. 5062392233 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 23.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.11.2016, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 19 721,27 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 14 684,38 EUR, z riadneho úroku vo výške 3 749,67 EUR, z úroku z omeškania vo výške 1 218,43 EUR a z poplatkov vo výške 68,79 EUR. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa spísania žaloby nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 5000,00 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 5000,00 EUR. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 14 721,27 EUR, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 9 684,38 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 3 749,67 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1 218,43 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 68,79 EUR, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 22.05.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica v spore vydal dňa 06.08.2019 platobný rozkaz sp.zn. XUp/XXX/XXXX, ktorý sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk a keďže žalobca písomným podaním navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, vyššie uvedený platobný rozkaz bol zo zákona zrušený a Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetný spor svojim prípisom zo dňa 03.02.2020 na tunajší súd na ďalšie konanie.

4. Žalovanému sa nepodarilo doručiť súdne zásielky na adresu uvedenú v žalobe, t.j. P. XXX, ktorá je zároveň adresou jeho trvalého pobytu. Súdna zásielka sa odtiaľ v rámci upomínacieho konania vrátila s poznámkou „zásielku neprevzal v odbernej lehote“. Podľa správy D. P. T. zo dňa 28.09.2019 podľa zistení od príbuzných sa žalovaný na uvedenej adrese dlhodobo nezdržiava, ale má údajne prebývať v meste O. na bližšie nezistenej adrese. Dňa 02.03.2020 žalovaný tunajší súd kontaktoval telefonicky, kedy oznámil, že sa zdržiava v zahraničí a asi každé dva tri mesiace mení adresu svojho bydliska. Na Slovensko plánoval sa vrátiť v apríli 2020 kedy zároveň plánoval navštíviť aj informačnú kanceláriu tunajšieho súdu, čo sa však nestalo. Zároveň oznámil aj kontaktné údaje na seba a síce telefónne číslo: XXXX XXX XXX a e-mailový kontakt: L. <mailto:L..N..>. Súd žalovaného na vyššie uvedenom telefónnom čísle následne sa pokúšal kontaktovať v dňoch 25.05.2020, 26.05.2020, 27.05.2020 a 01.06.2020, avšak bezúspešne. Zároveň sa ho pokúšal kontaktovať aj na vyššie uvedenej e-mailovej adrese a to dňa 25.05.2020, z ktorej tento súd dňa 02.06.2020 oznámil, že sa nachádza v zahraničí a nemá stálu adresu, pričom žiadal o zaslanie súdnych zásielok na adresu trvalého pobytu - P., V. XXX. Dňa 15.07.2020 sa súdu z uvedenej adresy vrátila súdna zásielka s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“. Blízki príbuzní žalovaného - jeho rodičia, ktorých súd písomne kontaktoval, súdu neposkytli žiadne informácie o menovanom. Podľa správy Obce P. žalovaný zmenu adresy svojho trvalého pobytu nenahlásil a obec ani nemá vedomosť o tom, či sa vôbec v obci zdržiava. Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny F. O. X., P. T. žalovaný toho času nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je ani poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov a ani iných štátnych sociálnych dávok. Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka F. O. X. nie je vedený ako poberateľ dávok dôchodkové poistenia, dávok v nezamestnanosti a nemocenských dávok a evidujú u neho len vyššie uvedenú adresu trvalého pobytu. Podľa správy Daňového úradu M., M. U. T. u menovaného vedú len adresu jeho trvalého pobytu. Žalovaný sa nenachádza ani v evidencii ZVJS.

5. Dňom 1.7.2016 vstúpil do účinnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V zmysle ustanovení § 69 tohto procesného predpisu súd môže ustanoviť procesného opatrovníka len fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu, prípadne ak jej zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný, čo nebol prípad žalovaného v tomto konaní.

6. Súd v zmysle nového procesného predpisu musel žalovanému doručovať žalobu a ostatné súdne listiny postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, t.j. oznámením o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, pričom žaloba sa v takomto prípade považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručení, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Dňa 25.09.2020 súd v uvedenom konaní vyvesil na úradnej tabuli súdu a zároveň v ten istý deň zverejnil aj na svojej webovej stránke oznámenie o doručení súdnych listín žalovanému, a to žaloby a jej príloh, uznesenia - výzvy na vyjadrenie sa k žalobe, poučenia strany civilného sporového konania o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 Civilného sporového poriadku a potvrdenia o pridelení veci na rozhodnutie. V zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku sa vyššie uvedené súdne písomnosti považovali za doručené žalovanému dňa 10.10.2020.

7. Žalovaný k žalobe nepodal žiadne písomné vyjadrenie aj keď mu táto bola doručená postupom podľa § 116 Civilného sporového poriadku dňa 10.10.2020.

8. Súd uznesením sp.zn. 16Csp/17/2020-104 zo dňa 17.04.2020 vyzval žalobcu cestou jeho právneho zástupcu na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdených v žalobe, a síce na vyjadrenie sa k skutočnosti aká suma zo strany žalovaného bola uhradená na úverový vzťah založený Zmluvou Zmluva o splátkovom úvere č. 5062392233, ako si právny predchodca žalobcu (F. F., R..F., Z.C. XX, V. XXX XX) splnil povinnosti vymedzené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, a akým spôsobom si právny predchodca žalobcu (F. F., R..F., Z.C. XX, V. XXX XX) riadne splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o

splátkovom úvere č. 5062392233 , a tiež ho vyzval na zdokladovanie týchto prípadných doplnených tvrdení.

9. Žalobca na uvedenú výzvu súdu reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 22.05.2020, v ktorom poukázal na to, že žalovaný dňa 19.09.2014 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 16.000,- EUR čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Čerpanie“, pričom žalovaný z poskytnutého úveru vykonal úhrady v celkovej výške 3.901,35 EUR, a to dňa 25.10.2014 - 187,86 EUR, dňa 25.10.2014 - 31,74 EUR, dňa 25.11.2014 -1,07 EUR, dňa 2.12.2014 - 218,53 EUR, dňa 25.12.2014 - 219,6 EUR, dňa 25.2.2015 - 175,44EUR, dňa 3.3.2015 - 263,76 EUR, dňa 25.3.2015 - 219,6 EUR, dňa 25.4.2015 - 1,6 EUR, dňa 29.4.2015 - 218 EUR, dňa 25.5.2015 - 16,68 EUR, dňa 26.5.2015 - 216,74 EUR, dňa 25.6.2015 - 7,46 EUR, dňa 25.6.2015 - 212,63 EUR, dňa 25.7.2015 - 157,08 EUR, dňa 30.7.2015 - 63,01 EUR, dňa 27.8.2015 - 233,23 EUR, dňa 25.9.2015 - 5,22 EUR, dňa 28.9.2015 - 214,97 EUR, dňa 25.10.2015 - 116,15 EUR, dňa 29.10.2015 - 60 EUR, dňa 13.11.2015 - 44,04 EUR, dňa 25.11.2015 - 233,02 EUR, dňa 25.12.2015 - 0,5 EUR, dňa 2.1.2016 - 232,52 EUR, dňa 25.1.2016 - 18,31 EUR, dňa 8.2.2016 - 214,71 EUR, dňa 25.2.2016 - 9,19 EUR, dňa 10.3.2016 - 223,83 EUR, dňa 25.3.2016 - 6,27 EUR, dňa 29.3.2016 - 50 EUR, dňa 2.6.2016 - 28,59 EUR. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1.315,62 EUR a tak na istine zostala neuhradená suma vo výške 14.684,38 EUR. Žalobca si tak na základe vyššie uvedeného uplatňuje v tomto konaní sumu v celkovej výške 5.000,- EUR, ktorá pozostáva z časti neuhradenej istiny vo výške 5.000,- EUR a zvyšnú časť postúpenej pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

10. V súvislosti so svojou aktívnou legitimáciou v konaní žalobca v uvedenom vyjadrení poukázal na to, predložil relevantné oznámenia postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V tejto súvislosti poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, na Uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, na Uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, z ktorých aj citoval.

11. Ďalej v uvedenom vyjadrení uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Ak by zákonodarca mienil v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upraviť podmienky, ktorých splnenie je potrebné na platné postúpenie pohľadávky veriteľa, tak by to zároveň premietol do poznámky pod čiarou k ust. § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré pojednáva o postupovaní pohľadávok veriteľa) - a to jednoznačným odkazom na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zákonodarca však pri postupovaní pohľadávok neodkazuje na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ale na ust. § 524 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 9Co/20/2016, na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017 , sp. zn. 19Co/2/2016, ako aj na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015, z ktorých aj citoval.

12. Tiež uviedol, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 Zákona o bankách. Tiež poukázal nato, že súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 90 dní. Vzhľadom k dikcií ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, s poukazom na to, že omeškanie žalovaných trvalo nepochybne viac ako rok právny predchodca žalobcu by konal v súlade ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015, z ktorého aj citoval.

13. Poukazujúc na článok 18 bodu 18.14 Všeobecných obchodných podmienok žalobca v uvedenom vyjadrení uviedol, že ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchýlnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016 a sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016, ktoré sa stotožnil s týmto právny záverom.

14. Tiež uviedol, že predmetné ustanovenie nespôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2018 č.k. 24 Co/147/2017-190 a Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, č. k. 10Co/57/2017-230, z ktorých aj citoval.

15. Napokon žalobca v uvedenom vyjadrení poukazujúc na § 151 ods. 1 CSP uviedol, že tieto skutkové tvrdenia neboli protistranou popreté, a preto v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia, na základe čoho bolo v konaní potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi), že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol pred postúpením pohľadávky postupcom opakovane vyzvaný k úhrade svojho peňažného záväzku. Na základe uvedeného žalobca zastáva názor, že by došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko v konaní bolo predloženými listinnými dôkazmi a vykonanými skutkovými tvrdeniami preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany postupcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a porušeniu bankového tajomstva. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 6Co/122/2018 zo dňa 30.04.2019, ako aj na Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/124/2018 zo dňa 04.12.2018, z ktorých aj citoval.

16. Súd vytýčil v predmetnom spore termín pojednávania na deň 08.12.2020, na ktorom rozhodol v spore, ktorého sa žalobca, a ani žalovaný nezúčastnili, avšak sa ho zúčastnil právny zástupca žalobcu.

17. Žalovanému bolo doručované predvolanie na adresu jeho trvalého pobytu, t.j. P. XXX. Uvedená súdna zásielka s predmetným predvolaním adresovaná žalovanému sa v súlade s ust. § 31a ods. 10 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) považovala za vrátenú súdu dňa 02.12.2020. Postupom podľa § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie, súd považoval uvedenú zásielku - t.j. predvolanie na pojednávanie za doručené žalovanému dňom 02.12.2020. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil.

18. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to so Zmluvou o splátkovom úvere číslo 5062392233 zo dňa 19.04.2014, s formulárom „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, s formulárom „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN)“, s formulárom „Splátkový kalendár (Amortizačná tabuľka)“, so Všeobecnými obchodnými podmienkami F. F. R..F. účinnými od 1.8.2002, s Obchodnými podmienkami F. F.O., R.. F., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, s Výpisom z úveru za Účtovné obdobie 19. 09. 2014 - 13. 06. 2018, s Platobnou históriou vedenou F. F., R..F. u žalovaného, s Prípisom zo dňa 26.10.2016 adresovaným žalovanému a označeným ako „Výzva“, s Prípisom zo dňa 23.11.2016 adresovaným žalovanému a označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ a k nemu prináležiacou kópiou doručky zo dňa 01.12.2016, s Prípisom zo dňa 23.01.2018 adresovaným žalovanému a označeným ako „VÝZVA“, so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo

dňa 21.05.2018 a jej prílohou č. 1, s Prípisom č. G. zo dňa 21.05.2018 adresovaným žalovanému a označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“, s Prípisom zo dňa 29.04.2019 označeným ako „POKUS O ZMIER“ č. X.XXX.XXX. a nemu prináležiacim poštovým podacím hárkom č. EPH1606311214, a na ich základe zistil tento skutkový stav :

19. Z listinných dôkazov vyplynulo, že právny predchodca žalobcu - F. F. a.s. ako banka ( ďalej aj ako právny predchodca žalobcu) a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 19.04.2014 Zmluvu o splátkovom úvere číslo 5062392233. Na základe tejto zmluvy podľa článku I. bol žalovanému poskytnutý spotrebný úver na Čokoľvek vo výške 16.000,-- EUR. Medzi účastníkmi tejto zmluvy, bola dohodnutá fixná úroková sadzba do splatnosti vo výške 9,90 % p.a. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať predmetný úver splátkami vo výške 219,60 EUR mesačne, s periodicitou splácania mesačne a so splatnosťou tej- ktorej splátky k 25.-temu dňu v kalendárnom mesiaci, pričom bolo dojednaných 120 splátok. Prvá splátka bola splatná dňa 25.10.2014 a konečná splatnosť úveru mala nastať 25.09.2024. Spôsob splácania bol dojednaný odpísaním z Účtu pre splácanie, ktorý bol v zmluve presne špecifikovaný. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená vo výške 11,42 %, a priemerná hodnota RPMN bola 10,34 %. Celková čiastka spojená s Úverom predstavovala sumu 26.350,21 Eur.

20. Z výpisu z úveru za Účtovné obdobie 19. 09. 2014 - 13. 06. 2018 vyplynulo, že žalovaný peňažné prostriedky z tohto úveru čerpal dňa 19.09.2014 dvoma platbami a to vo výške 11 894,34 EUR a vo výške 4 105,66 EUR , teda v celkovej výške 16.000,- EUR.

21. Zároveň z uvedeného výpisu tiež vyplynulo, že žalovaný z poskytnutého úveru vykonal úhrady v celkovej výške 3.901,35 EUR, a to dňa 25.10.2014 - 187,86 EUR, dňa 25.10.2014 - 31,74 EUR, dňa 25.11.2014 -1,07 EUR, dňa 2.12.2014 - 218,53 EUR, dňa 25.12.2014 - 219,6 EUR, dňa 25.2.2015 - 175,44EUR, dňa 3.3.2015 - 263,76 EUR, dňa 25.3.2015 - 219,6 EUR, dňa 25.4.2015 - 1,6 EUR, dňa 29.4.2015 - 218 EUR, dňa 25.5.2015 - 16,68 EUR, dňa 26.5.2015 - 216,74 EUR, dňa 25.6.2015 - 7,46 EUR, dňa 25.6.2015 - 212,63 EUR, dňa 25.7.2015 - 157,08 EUR, dňa 30.7.2015 - 63,01 EUR, dňa 27.8.2015 - 233,23 EUR, dňa 25.9.2015 - 5,22 EUR, dňa 28.9.2015 - 214,97 EUR, dňa 25.10.2015 - 116,15 EUR, dňa 29.10.2015 - 60 EUR, dňa 13.11.2015 - 44,04 EUR, dňa 25.11.2015 - 233,02 EUR, dňa 25.12.2015 - 0,5 EUR, dňa 2.1.2016 - 232,52 EUR, dňa 25.1.2016 - 18,31 EUR, dňa 8.2.2016 - 214,71 EUR, dňa 25.2.2016 - 9,19 EUR, dňa 10.3.2016 - 223,83 EUR, dňa 25.3.2016 - 6,27 EUR, dňa 29.3.2016 - 50 EUR, dňa 2.6.2016 - 28,59 EUR.

22. Podľa článku I bod 10 uvedenej zmluvy pokiaľ by došlo k akémukoľvek prípadu porušenia , napr. v prípade nesplácania Pohľadávky riadne a včas bola banka oprávnená postupovať v súlade s Úverovými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä bola oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania , vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky, postúpiť Pohľadávku, uplatniť si svoje práva na Rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať Pohľadávku formou exekučného konania, poskytovať informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

23. Podľa Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.8.2002 ( ďalej len ako „Všeobecné obchodné podmienky“), a to konkrétne podľa Článku 7 „Úvery“, odsek 7.6. „Prípady porušenia“, bod 7.6.1. ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanía zo strany klienta, alebo ak okrem iného podľa pís. a) uvedeného bodu, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny, alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo ak podľa písmena b) uvedeného bodu, ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená okrem iného podľa pís. a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí oznámením o mimoriadnej splatnosti, prípadne podľa písm. b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky, vrátane jej príslušenstva. Odstúpením od zmluvy o úvere, nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy, uzatvorené medzi bankou a klientom, resp. treťou osobou.

24. Podľa časti A. „Všeobecná časť“ bod 2 „Definície“ uvedených Všeobecných obchodných podmienok Pohľadávkou sa pre vzťahy medzi F. F. R..F. a žalovaným rozumelo právo Banky na peňažné plnenie voči Klientovi.

25. Prípisom zo dňa 26.10.2016 adresovaným žalovanému a označeným ako „Výzva“, identifikovaným ako pohľadávka : Spotrebný úver na Čokoľvek, číslo účtu : XXXXXXXXXXXX, mala F. F., R..F.. oznámiť žalovanému, že tento je v omeškaní so splácaním Pohľadávky ku dňu 25.10.2016 vo výške 1.715,62 EUR s príslušenstvom. Zároveň mala žalovaného vyzvať na jej úhradu na účet uvedený v tejto výzve najneskôr do 15 dní od doručenia uvedenej výzvy. Súdu žalobca nezdokladoval kedy bola uvedená výzva žalovanému doručená, resp. že bola vôbec doručovaná.

26. Podľa článku 10 „Oznamovanie a doručovanie“ Všeobecných obchodných podmienok, odsek 10.1. písomnosti banky sa doručujú podľa písm. b/ poštou.

27. Podľa bodu 10.3. citovaného článku Všeobecných obchodných podmienok, pri doručovaní písomností poštou sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní.

28. Písomným podaním zo dňa 23.11.2016 adresovaným žalovanému a označeným ako „ Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ právny predchodca žalobcu - F. F., a.s. ku dňu 22.11.2016 mala vyhlásiť mimoriadnu splatnosť uvedeného poskytnutého úveru, kedy úverová pohľadávka k uvedenému dátumu podľa tohto vyhlásenia predstavovala sumu 15.907,55 EUR. Zároveň F. F., R..F.. týmto prípisom mala vyzvať žalovaného na úhradu tejto pohľadávky spolu s príslušenstvom v lehote do 15 dní od prevzatia uvedeného oznámenia. Podľa kópie doručky (č.l. 118 , str. 2 súdneho spisu) uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 01.12.2016.

29. Prípisom zo dňa 23.01.2018 adresovaným žalovanému a označeným ako „VÝZVA“, identifikovaným ako pohľadávka : Spotrebný úver na Čokoľvek, číslo účtu : XXXXXXXXXXXX, mala F. F., R..F.. oznámiť žalovanému, že z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky vyhlásila mimoriadnu splatnosť Pohľadávky, čím sa stala splatnou celá Pohľadávka, a táto ku dňu 23.01.2018 bola vo výške 18.713,20 EUR. Zároveň mala žalovaného vyzvať na jej úhradu na účet uvedený v tejto výzve a zároveň ju upozorniť, že je oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. Súdu žalobca nezdokladoval kedy bola uvedená výzva žalovanému doručená, resp. že bola vôbec doručovaná.

30. Podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.05.2018 a jej prílohy č. 1 F. F. , R..F.. mala postúpiť pohľadávku vedenú voči žalovanému zo Spotrebného úveru na Čokoľvek, číslo účtu : XXXXXXXXXXXX a vyčíslenú na celkovú sumu 19.721,27 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 14.684,38 EUR, z riadneho úroku vo výške 3.749,67 EUR, z úroku z omeškania vo výške 1.218,53 EUR ( t.j. 30,68 EUR + 1.187,75 EUR) a z poplatkov vo výške 68,76 EUR na žalobcu. Z Prílohy č. 1 k tejto zmluve tiež vyplynulo, že žalovaný poslednú úhradu na tento úver zrealizoval dňa 02.06.2016.

31. Prípisom č. G. zo dňa 21.05.2018 adresovaným žalovanému a označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“, F. F. mala oznámiť žalovanému, že postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa 21.05.2018 Pohľadávku Banky s príslušenstvom vedenú voči žalovanému a označenú ako pohľadávka : Spotrebný úver na Čokoľvek, číslo účtu : XXXXXXXXXXXX. Výška pohľadávky v uvedenom prípise nie je uvedená. Súdu žalobca nezdokladoval kedy bolo uvedené oznámenie žalovanému doručené, resp. že bolo vôbec doručované.

32. Prípisom zo dňa 29.04.2019 označeným ako „POKUS O ZMIER “ č. 5.368.591. , žalobca cestou svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky, ktorá mu bola postúpená zo strany F. F., a.s., a ktorá ku dňu spísania uvedenej výzvy predstavovala sumu 20.405,20 EUR.

33. Podľa poštového podacieho hárka č. EPH1606311214 uvedený „POKUS O ZMIER “ č. 5.368.591 ako poštová zásielka č. RE181880469SK bola daná na poštovú prepravu a tak doručovaná žalovanému dňa 30.04.2019.

34. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje len sumu v celkovej výške 5.000,- EUR, ktorá pozostáva z časti neuhradenej istiny vo výške 5.000,- EUR a zvyšnú časť postúpenej pohľadávky si podľa jeho vyjadrenia v tomto konaní neuplatňuje.

35. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí ( § 476), zmluvy o úvere ( § 497), zmluvy o kontrolnej činnosti ( § 591), zasielateľskej zmluvy ( § 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku ( § 638), zmluvy o tichom spoločenstve ( § 673), zmluvy o otvorení akreditívu ( § 682), zmluvy o inkase ( § 692), zmluvy o bankovom uložení veci ( § 700), zmluvy o bežnom účte ( § 708) a zmluvy o vkladovom účte ( § 716).

39. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365,369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

40. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

41. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

42. Podľa § 710 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere ( § 497 a nasl.).

43. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

44. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

45. Podľa § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

46. Podľa § 273 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

47. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

48. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

49. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, veriteľ

je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

50. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

51. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

52. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

53. Podľa § 9 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

54. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

55. Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

56. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní

obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

57. Podľa §10c ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

58. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

59. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

60. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

61. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

62. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

63. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

64. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

65. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

66. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu. 33b).

67. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 21.05.2018, t.j. ku dňu vypracovania Oznámenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

68. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 21.05.2018, t.j. ku dňu vypracovania Oznámenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

69. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 21.05.2018, t.j. ku dňu vypracovania Oznámenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, 21a) upravujúcich konkurzné konanie, 22) alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

70. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 21.05.2018, t.j. ku dňu vypracovania Oznámenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu. 8)

71. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

72. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.05.2018, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani

pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

73. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

74. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

75. Predovšetkým nebolo pochyb, že vzťah založený na základe Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233 zo dňa 19.04.2014, ktorý potvrdzoval existenciu úverového zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľskoprávnym a teda že uvedený zmluvný vzťah spĺňa predpoklady pre jeho zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase vyhotovenie uvedeného formulára( ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). V čase uzavretia predmetnej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 1 ods. 2 zák.č.129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom podľa § 2 písm. a.) a b.) citovaného zákona sa spotrebiteľom rozumela fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúkala alebo poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

76. Z predložených listinných dôkazov v tomto spore nie je zrejme, aby žalovaný pri dojednávaní náležitostí vo veci predmetného úveru konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačenej tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené medzi stranami sporu je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

77. Okrem toho súd tiež upriamuje pozornosť na judikatúru európskeho súdneho dvora na povinnosti vyplývajúce vnútroštátnemu súdu pri posudzovaní ochrany spotrebiteľa v súvislosti s aplikáciou únievého spotrebiteľského práva.

78. Z tej vyplýva, že „Súdny dvor viackrát potvrdil povinnosť vnútroštátneho súdu skúmať ex offo porušenie niektorých ustanovení únievého spotrebiteľského práva [pozri v tomto zmysle v súvislosti so smernicou 93/13 rozsudok zo 4. júna 2009, Pannon GSM, C-243/08, EU:C:2009:350, bod 32; v súvislosti so smernicou Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov (Ú. v. ES L 372, s. 31; Mim. vyd. 15/001, s. 262) rozsudok zo 17. decembra 2009, Martín Martín, C-227/08, EU:C:2009:792, bod 29, a v súvislosti so smernicou

Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223) rozsudok z 3. októbra 2013, Duarte Hueros, C-32/12, EU:C:2013:637, bod 39].“ ( porovnaj bod 62 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 21. apríla 2016 vo veci C - 377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. ( ďalej len ako „ rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 377/14“).

79. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora systém ochrany zavedený smernicou 2008/48 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 1. októbra 2015, ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, bod 39 a citovaná judikatúra). ( porovnaj bod 62 rozsudku C-377/14).

80. Povinnosť posúdiť ex offo nekalý charakter niektorých podmienok a existenciu povinných informácií v zmluve o úvere predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru). ( porovnaj bod 77 rozsudku C-377/14).

81. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú vnútroštátne sudy pri uplatňovaní vnútroštátneho práva povinné vykladať ho v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a účel smernice 2008/48 tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, a takto konať v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ. Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž vnútorne spätá so systémom Zmluvy o FEÚ, keďže umožňuje vnútroštátnym súdom v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 24. januára 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, bod 24 a citovaná judikatúra). ( porovnaj bod 79 rozsudku C-377/14).

82. Následne súd vzhľadom na vyššie uvedené tak pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami dôsledne naplňajúc ustanovenia úniového spotrebiteľského práva, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora má súd realizovať ex offo, posudzoval tento vzťah aj bez zreteľa na to, že zo strany žalovaného ako spotrebiteľa neboli určité skutočnosti tohto úverového vzťahu namietané, napriek tomu ich súd jednoznačne neurčil za nesporné, pokiaľ ďalšie listinného dôkazy tvrdenie žalobcu nepodporovali.

83. Nadväzne na to súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť, nakoľko v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu na ním uplatňovaný nárok voči žalovanému.

84. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného ) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

85. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že medzi F. F., R..F. ako pôvodným veriteľom pohľadávky a jej príslušenstva, ktorej sa voči žalovanému v tomto spore domáha žalobca, a samotným žalobcom došlo k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky.

86. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej veci je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami), naplnenie ktorých je potrebné pre platné postúpenie pohľadávky, je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), aby

nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyučuje. ( porovnaj bod 21 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 , zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018 ).

87. Vzhľadom na vyššie uvádzaný judikovaný názor Najvyššieho súdu SR k ustanoveniu § 92 ods. 8 Zákona o bankách je teda nesprávne stanovisko žalobcu uvedené v jeho písomnom podaní doručenom súdu dňa 22.05.2020, podľa ktorého účelom predmetného ustanovenia je len úprava výnimiek z bankového tajomstva , a že toto ustanovenie nič nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva, a že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle uvedeného paragrafu Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

88. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon, a teda prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách je podľa relevantnej súdnej judikatúry potrebné spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. ( porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 , zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, resp. tiež rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 24.03.2018 ).

89. Rovnako je tak aj nesprávny názor žalobcu o tom, že skrz § 89 ods. 1 zákona o bankách je možné vzájomnou dohodou medzi zmluvnými stranami sporu sa odchyliť od tejto požiadavky stanovenej v uvedenom § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

90. Ako vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu SR zedefinovanie v rámci bankového zákona podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy veci úpravou, ktorej zmyslom (účelom) je to, že bez splnenia takýchto podmienok k postúpeniu prísť nemôže (nesmie). Z pohľadu tolerovateľnosti správania sa subjektov nepochybne súkromnoprávneho vzťahu zmluvy o postúpení pohľadávky je preto rozhodujúce, že u jedného z týchto subjektov a to u postupcu treba usudzovať na existenciu zákonnej povinnosti správať sa určitým spôsobom - neplatí tu, že ho nemožno nútiť konať, čo zákon neukladá, ale je tu presný opak v podobe záujmu zákonodarcu na tom, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Druhou stranou rovnakej obraznej mince je potom, že na nesprávne sa zákonom výslovne ustanoveným spôsobom, teda odmietnutie učiniť zadosť pomerne jednoznačnej právnej úprave, je potrebné nazerať ako na zakázané a teda i odporujúce zákonu.... Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru najvyššieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.). ( porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 24.03.2018, bod 16 a 17 jeho odôvodnenia).

91. Vzhľadom na vyššie uvedené preto splnenie podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 Zákona o bankách bolo určujúce aj pre posudzovanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto sporovom konaní. Súd vykonaným dokazovaním pritom dospel k záveru, že tieto podmienky tu splnené neboli.

92. V danom spore žalobca síce súdu predložil niekoľko písomností (Prípis zo dňa 26.10.2016 označený ako „Výzva“, Prípis zo dňa 23.11.2016 označený ako „označeným Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“, resp. Prípis zo dňa 23.01.2018 označený ako „VÝZVA“), ktoré podľa jeho názoru mali preukazovať splnenie požiadavky § 92 ods. 8 Zákona o bankách o tom, že jeho právny predchodca si riadne splnil povinnosť vyzvať žalovaného ako dlžníka na splnenie jej záväzku pred následným postúpením tejto pohľadávky žalobcovi, avšak zároveň žalobca v tomto spore nezdokladoval, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo k riadnemu predčasnemu zosplatneniu tohto úveru, a tým aj zároveň k zrealizovaniu výzvy na úhradu celého ním požadovaného dlhu, ktorý ako pohľadávka jeho právneho predchodcu mal byť predmetom postúpenia z tohto právneho predchodcu na uvedeného žalobcu.

93. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.04.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

94. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

95. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím.

96. V danom spore je zrejmé, že takéto oprávnenie právneho predchodcu žalobcu malo podľa právneho predchodcu žalobcu (a tým aj žalobcu) vyplynúť z článku I bod 10 predmetnej zmluvy o splátkovom úvere číslo 5062392233, podľa ktorého okrem iného v prípade nesplácania Pohľadávky riadne a včas bol právny predchodca žalobcu ako banka oprávnený okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky. Takto formulovaný text uvedeného ustanovenia zmluvy plne nekorešponduje s textom zákona v jeho ustanoveniach § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, za akých zákonných podmienok je možné vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, je však možné ho považovať za dohodu o možnosti predčasného zosplatnenia úveru samozrejme, za splnenia ďalších podmienok, ktoré k tomu už predpisuje samotný zákon, a síce § 53 ods. 9 a §565 Občianskeho zákonníka.

97. Z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9, resp. pôvodne ods. 8 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

98. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatnenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatnenie neúčinné. (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESĽP- I. (§ 1 - § 135 C) vydavateľstvo Eurounion, spol. s r. o., Bratislava, 2015, komentár k § 53 ods. 9, str. 758 a 759, resp. aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/178/2017 zo dňa 19.4.2018 ).

99. Prípisom zo dňa 26.10.2016 adresovaným žalovanému a označeným ako „Výzva“, identifikovaným ako pohľadávka : Spotrebný úver na Čokol'vek, číslo účtu : XXXXXXXXXXXX, mal právny predchodca žalobcu oznámiť žalovanému, že tento je v omeškaní so splácaním Pohľadávky ku dňu 25.10.2016 vo výške 1.715,62 EUR s príslušenstvom a zároveň ho mal vyzvať na jej úhradu upozornením na

možnosť prípadného predčasného zosplatnenia tohto úveru. Súdu žalobca však nezdokladoval, kedy bola uvedená výzva žalovanému doručená, resp. že bola vôbec doručovaná.

100. Podľa samotných Všeobecných obchodných podmienok F. F., R..F. a síce podľa ich článku 10 bod 10.3., preto aby bolo možné založiť prípadnú fikciu doručenia písomnosti žalovanému uplynutím príslušného počtu dní musela byť splnená podmienka odoslania takejto písomnosti.

101. Žiaden z týchto predpokladov (doručenie, resp. alebo aspoň odoslanie poštovej zásielky s uvedeným prípisom) preukazujúcich takto doručenie vyššie uvedeného prípisu žalovanému nebol v spore preukázaný.

102. Navyše vyššie uvedená „Výzva“ neobsahuje ani presné označenie splátky, s ktorou sa mal žalovaný ako dlžník dostať do omeškania, nakoľko z takto formulovaného textu uvedenej výzvy nie je možné zistiť, vo vzťahu ku ktorým omeškaným splátkam právny predchodca žalobcu toto svoje právo uplatnil a či teda z jeho strany bola dodržaná aj tá požiadavka zákona, že sa v prípade tohto upozornenia malo jednať o splátky, s úhradou ktorých bol žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace. Vzhľadom na uvedené sa preto jedná o neurčitý právny úkon a preto je podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný. Vzhľadom na túto jeho neplatnosť tak žalobca ako veriteľ si nesplnil riadne svoju oznamovaciu povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

103. Tieto vyššie uvedené nedostatky preto z hľadiska výkladového pravidla podľa § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka treba preto jednoznačne vykladať tak, že žalobca náležite nepreukázal, že jeho právny predchodca vykonal výzvu v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

104. Tým ale zároveň nemohlo dôjsť ani k platnému predčasnému zosplatneniu úveru písomným podaním zo dňa 23.11.2016 adresovaným žalovanému a označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“, ktoré mal právny predchodca žalobcu vykonať ku dňu 22.11.2016, keďže mu preukázateľne nepredchádzala výzva v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

105. Zároveň sa preto uvedený prípis „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ nemohol považovať za platný úkon - výzvu na zaplatenie sumy sumu 15.907,55 EUR, keďže v tom čase vzhľadom na neplatnosť predčasného zosplatnenia žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu takúto sumu ani nedlhoval.

106. Skutočnosť, že by zo strany právneho predchodcu žalobcu bola žalovanému v súlade s článkom 10 bod 10.3. jeho Všeobecných obchodných podmienok v spojení s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, doručená akákoľvek iná písomná výzva na úhradu jeho záväzku voči tomuto právnomu predchodcovi predtým, ako došlo formálne k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.05.2018 a jej prílohy č. 1, ktorej predmetom mala byť aj pohľadávka voči žalovanému, resp. vyhotovenie a doručenie prípisu č. LC\_opp\_2609\_18 zo dňa 21.05.2018 označeného ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“, nebola preukázaná.

107. Ako už súd vyššie uviedol, podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že tejto žalovanému bola výzva na splnenie jeho omeškaných úhrad voči banke preukázateľne zaslaná. V danom spore táto podmienka teda nebola splnená.

108. Pokiaľ žalobca tiež argumentoval tým, že relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení poukazujúc v tejto súvislosti na Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, súd k tomu poznamenáva, že aj tento názor žalobcu je v kontexte s obsahom odôvodnenia citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 nesprávny, resp. čo do spotrebiteľskoprávnej úpravy prekonaný.

109. Žalobcom citovaný judikát najvyššieho súdu je judikátom v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 Občianskeho zákonníka). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. (porovnaj bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

110. Súd teda uzatvára, že v prípade pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 Zákona o bankách zo strany právneho predchodcu žalobcu (F. F., R..F..) nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu (t.j. Zákona o bankách) dovolená, čo ma za následok, že Zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.05.2018 v časti týkajúcej sa pohľadávky F. F., R..F.. voči žalovanému vedenej ako pohľadávka zo Spotrebného úveru na Čokoľvek, číslo účtu : XXXXXXXXXXXX a vyčíslená na celkové sumu 19.721,27 EUR, je absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

111. Navyše neplatnosť uvedeného postúpenia spôsobuje aj tá skutočnosť, že v čase uskutočnenia tohto právneho úkonu neboli naplnené predpoklady uvedené v ust. § 17 ods. 1 písm b./ zákona č. 129/2010 Z.z..

112. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky zo pôvodného žalobcu na súčasného, bolo možné postúpiť pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len za splnenia kumulatívnych podmienok uvedených v predmetnom ustanovení, medzi ktoré patrila aj tá požiadavka, že predmetná pohľadávka bola buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo že sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti.

113. Uvedená požiadavka nemusela byť naplnená len v prípade predvídanom v ust. ods. 3 citovaného paragrafu a sice ak sa postupovalo pri jej postúpení podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, alebo upravujúcich konkurzné konanie, alebo ak šlo o prechod pohľadávky z banky, pobočky zahraničnej banky alebo finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu na banku, pobočku zahraničnej banky alebo finančnú inštitúciu podľa osobitného predpisu s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

114. Situácie predvídané predmetným ust. § 17 ods. 3 cit. zákona v konaní neboli preukázané, a ani zo strany žalobcu tvrdené a dokazované, takže súd skúmal, či pri postúpení predmetnej pohľadávky boli naplnené predpoklady predvídané v ods. 1 citovaného paragrafu.

115. K ich naplneniu tak ako bolo už vyššie uvedené nedošlo, keďže predčasné zosplatenie vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nebolo platné a konečná splatnosť tohto úveru ešte nenastala, (tá mala nastať podľa zmluvy až dňa 25.09.2024), preto postúpenie pohľadávky z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo pre rozpor s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. taktiež neplatné a teda na strane súčasného žalobcu tým nie je daná vecná aktívna legitímácia na vedení tohto sporového konania aj z tohto dôvodu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

116. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

117. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

118. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

119. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

120. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

121. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

122. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

123. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomer úspechu strán v spore ako aj skutočnosť, že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

124. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalovaného bol 100%. Žalovanému ako úspešnej strane sporu by tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. V danom spore si však žalovaný trovy konania neuplatnil a bol nečinný.

125. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem.

126. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnený žalovaný síce bol úspešný v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

127. Súd preto rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach . ( § 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. ( § 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. ( § 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- ( § 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. ( § 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. ( § 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.